

LA MEVA TERRA

La meva terra com un bosc
i jo amb les mans rasposes d'artigaire
que no mesura el temps, ni deixa el nom escrit
a cada clariana.

Però tu crida'm fort, tu que saps el meu nom
i fes-me única al món.

La meva terra com un erm
i jo l'eixarcolaire amb la pell recremada
que no compta les herbes que ha anat desarrelant
de sol a sol.

Però tu baixa ardent i fes-me una carn única
tu que saps el meu nom.

METEMPSICOSI

La mort no ha pas de ser l'acabament.
No ho serà el glaç ni el foc
ni tan sols la paraula.
El que no ha de morir
enllà per sempre més d'un poder destructor
esdevindrà la música dels astres.

DANSA DE LA MORT

Generals i papes
vénen a trucar.
Reis i escanyapobres:
Vols venir a ballar?

He barrat la porta:
No us deixaré entrar!

Menestrals i monges
fan el contrapàs.
Llecs i rabassaires
m'allarguen les mans.

Quan veig que s'acosten
tanco amb pany i clau.

Soldats i minyones
saluden galants.
La Mort amb la Dalla
saluda i se'n va.

Quan tothom és fora
començo a passar.

FAETÓ

a Miquel Martí i Pol

Deixa'm els cavalls, pare Sol, de foc.
Si sóc el teu fill, sabré dur les brides.
Seguiré camins que ningú no ha vist.
Si tinc els teus ulls, sabré entendre els límits.
Quan vaig a l'escola em diuen rient:
«Ets fill de ningú, bastard sense pare.»
He vingut descalç i no he tingut por
de la solitud ni de la distància.
Malgrat els pocs anys sé on acaba tot
però vull anar-hi amb cavalls de foc.